

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2018-120
(mr. B.F. Keulen, voorzitter, mr. A.W.H. Vink en mr. C.E. Polak, leden en
mr. R.G. de Kruif, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 22 juni 2017
Ingediend door : Consument
Tegen : DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te
Amsterdam, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 20 februari 2018
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Conform artikel 7:942 van het Burgerlijk Wetboek (BW) verjaart een rechtsvordering tegen een verzekeraar tot het doen van een uitkering (in dit geval voor het verlenen van rechtsbijstand) door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. De Commissie is van oordeel dat in dit geval niet gebleken is dat Consument tijdig bij Verzekeraar heeft verzocht om rechtsbijstand voor het betreffende geschil. Vordering van Consument is afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie (repliek) van Consument op het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie (dupliek) van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 5 februari 2018 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft sinds 1990 een zakelijke en particuliere rechtsbijstandverzekering bij Verzekeraar.
- 2.2 Van toepassing zijn de Algemene Voorwaarden (01/10) Zakelijke rechtsbijstandsverzekeringen van DAS (hierna genoemd: de Voorwaarden) en de Bijzondere polisvoorwaarden (01/08) DAS Optimaal (hierna: de Bijzondere Voorwaarden).

- 2.3 In artikel 7 van de Voorwaarden is onder andere het volgende opgenomen:
"Artikel 7 Verplichtingen van de verzekerde
7.1 De verzekerde die een verzoek om rechtsbijstand wil doen, meldt zijn verzoek zo spoedig mogelijk na het ontstaan van het geschil aan bij DAS.
7.2 (...)"
- 2.4 Vanaf 2011 tot en met 2015 heeft Consument veel te maken gehad met een rechtshulpverlener van Verzekeraar in verband met een geschil met zijn maten in de oogartsenmaatschap, waarin Consument als lid van de maatschap de praktijk van oogarts uitoefende. Ook de arbeidsongeschiktheidsverzekeraar Movir was daarbij betrokken in verband met onder andere (dreigende) medische (burn-out) klachten bij verschillende leden van de maatschap.
- 2.5 In 2011 heeft Consument (voor zichzelf) een beroep gedaan op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV) bij Movir vanwege bepaalde medische klachten op grond waarvan hij niet kon werken. In mei 2011 heeft Consument zich ziek gemeld bij Movir. Consument is daarop bezocht door een verzekeringsarts die op 12 september 2011 een rapportage heeft uitgebracht. Vervolgens heeft Movir bij brief van 5 oktober 2011 de arbeidsongeschiktheidsclaim van Consument afgewezen.
- 2.6 Op 3 november 2014 heeft Consument Verzekeraar verzocht om hem rechtsbijstand te verlenen in verband met het aanvechten van het besluit van 5 oktober 2011 van Movir. Verzekeraar heeft bij brief van 24 november 2014 gereageerd dat Movir het uitkeringsbesluit al meer dan 3 jaar geleden heeft genomen en dat daarom de aanspraak van Consument op rechtsbijstand is verjaard.
- 2.7 Consument heeft tegen voormelde beslissing van 24 november 2014 geklaagd wat uiteindelijk heeft geleid tot onderhavige klacht.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert van Verzekeraar € 16.931,- vermeerderd met wettelijke rente vanaf 23 maart 2017.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Verzekeraar is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn verbintenissen uit de rechtsbijstandverzekering door het verzoek van Consument om rechtsbijstand voor zijn geschil met Movir niet in behandeling te nemen. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan:
- De rechtshulpverlener van Verzekeraar, die Consument bijstond in zijn geschil met de maatschap, was op de hoogte van de arbeidsongeschiktheid van Consument.

Rond 16 mei 2011, 27 oktober 2011 als ook rond november 2012 heeft correspondentie rondom dit gebeuren plaatsgevonden, waarbij ook door de rechtshulpverlener is gezegd dat het niet in belang van Consument zou zijn om daarmee verder te gaan.

- Consument heeft zelf een rechtszaak aangespannen tegen Movir. De rechtbank Midden-Nederland heeft in een beschikking van 6 juli 2016 beslist dat de in 2010 en de daarna gemelde arbeidsongeschiktheidskwesties niet zijn verjaard en een deskundigenonderzoek gelast. Dit toont aan dat de zaak haalbaar is.
- Bij het geschil met de maatschap was Movir als verzekeraar ook betrokken in verband met verschillende arbeidsongeschiktheidskwesties die toen speelden. Daarbij zou ook sprake zijn geweest van een verzekerd bedrag aan (externe) kosten van rechtsbijstand van € 35.000,- en niet € 25.000,- zoals Verzekeraar heeft gesteld. Daaraan is volgens Consument ook te weinig aandacht besteed.

Verweer van Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Sinds de mededeling d.d. 5 oktober 2011 van Movir en het aanmelden van het geschil op 3 november 2014, is meer dan 3 jaar verstreken. De aanspraak op rechtsbijstand is daardoor verjaard.
- De verzekering biedt dus geen dekking, daarom wordt ook niet toegekomen aan de geschillenregeling. Die dient immers voor situaties waarin de verzekerde het blijvend oneens is met de door Verzekeraar voorgestelde aanpak van een zaak.
- Wat betreft het kostenmaximum merkt Verzekeraar op dat op grond van de voorwaarden destijds eigenlijk geen dekking bestond voor het geschil met de maatschap. Indien Consument dergelijke geschillen wel had meeverzekerd, zou daarvoor bovendien het kostenmaximum van € 25.000,- gelden. Dat bedrag heeft Verzekeraar (ten onrechte) aan Consument uitgekeerd. Op deze beslissing om dekking te verlenen en kosten te vergoeden voor het geschil met de maatschap komt Verzekeraar niet terug, maar zij ziet evenmin reden om daarbovenop nog kosten te vergoeden voor het daarmee samenhangende (eigen) geschil van Consument met Movir.

4. Beoordeling

- 4.1 De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanspraak van Consument op rechtsbijstand met betrekking tot zijn (eigen) geschil met Movir - over zijn arbeidsongeschiktheid - is verjaard.
- 4.2 Conform artikel 7:942 van het Burgerlijk Wetboek (BW) verjaart een rechtsvordering tegen een verzekeraar tot het doen van een uitkering (in dit geval voor het verlenen van rechtsbijstand) door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden.
- 4.3 Consument heeft na zijn melding van arbeidsongeschiktheid bij Movir een afwijzingsbesluit van 5 oktober 2011 ontvangen. Daarbij is de vordering van Consument om een uitkering afgewezen.

Vervolgens heeft Consument pas op 3 november 2014 (uitdrukkelijk) bij Verzekeraar verzocht om rechtsbijstand voor het aanvechten van voornoemd afwijzingsbesluit van Movir.

- 4.4 Hoewel uit de stukken duidelijk wordt dat Consument in ieder geval in die periode vanaf 2011 met regelmaat contact heeft gehad met de rechtshulpverlener van Verzekeraar, heeft Consument niet kunnen aantonen of aannemelijk kunnen maken dat hij destijds ook bij de rechtshulpverlener (nadrukkelijk) heeft aangegeven dat hij ook tegen het afwijzingsbesluit van Movir met betrekking tot zijn eigen arbeidsongeschiktheid wenste op te komen. De e-mailwisseling in 2012 met de rechtshulpverlener - waarin weliswaar wordt gesproken over de arbeidsongeschiktheid van Consument van oktober 2011 tot februari 2012 - biedt daarvoor ook onvoldoende aanknopingspunten. Het ging daar over de vraag of de arbeidsongeschiktheid van Consument ook van belang was voor het geschil met de maatschap, omdat het bijvoorbeeld - zoals Consument in zijn e-mail van 23 november 2012 heeft toegelicht - een rol zou kunnen gaan spelen in de waarnemingskwestie van de maatschap en de daaraan verbonden kosten. Uit deze e-mailwisseling blijkt niet dat Consument het niet eens was met het afwijzingsbesluit van Movir, dan wel dat hij dat besluit wilde aanvechten en daartoe bijstand wenste. Er zijn geen stukken overgelegd waaruit blijkt dat Consument (tijdig) binnen 3 jaar na het besluit van 5 oktober 2011 bij Verzekeraar heeft verzocht om rechtsbijstand. Dat de vordering van Consument tegen Movir niet is verjaard, maakt het voorgaande niet anders.
- 4.5 Wellicht ten overvloede merkt de Commissie op dat het geschil van Consument met de maatschap een zakelijk geschil betreft, gebaseerd op de zakelijke rechtsbijstandverzekering. In dat geval kan Consument niet worden aangemerkt als 'consument' zoals bedoeld in het Reglement van het Kifid. Voor zover Consument daarover klaagt, dan wel over het daarbij horende kostenmaximum, is hij niet ontvankelijk althans kan zijn klacht niet worden behandeld.
- 4.6 De conclusie is dat de vordering van Consument dient te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.